



نقش محیط جغرافیایی در کالبد مسکن سنتی ایران

(مطالعه موردی: بازشوهای مساکن کاشان و غرب گیلان)

منصوره جهاندار لاشکی^{۱*}، فاطمه مهرزاد^۲، محمدرضا درستی^۳

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه بین المللی امام خمینی. Arch_jahandar@yahoo.com

^۲دانشجوی کارشناسی ارشد مرمت و احیاء بناها و بافت های تاریخی دانشگاه آزاد واحد تهران.
f_mehrzaad68@yahoo.com

^۳عضو هیئت علمی موسسه آموزش عالی کمال الملک. Mr.Dorosti@yahoo.com

چکیده

مسکن سنتی که بر اساس زندگی انسان مسلمان طراحی شده است؛ زیبایی ظاهری صرف ندارد بلکه جمال و زیبایی جزء ذات آن می باشد. این زیبایی ذاتی با توجه معماران و سازندگان به محیط پیرامونی شکل گرفته است که مهمترین عامل آن، عامل محیط جغرافیایی است که به عنوان محیطی عمل می کند که با توجه به شرایط و ویژگی های خود انسان، فرهنگ و تمام عوامل مربوط به آن را همواره تحت تاثیر خود قرار داده است؛ لذا توجه به این عامل نیز در بناهایی که انسان از آن بهره می برد، باید مورد توجه قرار گیرد که مسلماً مهمترین آن مسکن است که آسایش و آرامش افراد در درجه اول باید در این بناها تامین شود. این مقاله توصیفی-تحلیلی می باشد و به این موضوع می پردازد که نقش محیط جغرافیایی در کالبد مسکن سنتی و به طور جزئی تر در بازشوها چگونه است و چگونه نمایان می شود. در این پژوهش، تحلیل موضوع با ۵ شاخصه منتج شده از عوامل محیط جغرافیایی صورت گرفته است که نهایتاً با بررسی تناسب موجود در هر جزئی از معماری مسکن به دقت معماران این بناها در پاسخگویی به شاخصه های محیطی می توان پی برد.

واژه های کلیدی: محیط جغرافیایی، معماری، مسکن سنتی، تناسب، بازشو